

Kritik, jeg altid har rettet mod Statsgælds-direktør Andersen, bundet i to Ting. Den ene er den, at da Hypotekbankloven blev forelagt, lagde jeg Mærke til, at den Lov saavel som andre Love, der vare forbedrede af Hr. Departementschef Andersen, var virkelig ganske utilladelig daarlig forberedt, saaledes at jeg syntes, at en Mand, der skriver saa daarligt, vist neppe kunde være en Mand, der kunde tænke en Sag helt igennem. Den anden Grund til min Kritik har været den, at Hr. Andersen havde alt for mange Stillinger, hvor han, uden selv at vide af det, og selv om han var nok saa retsindig, let kunde komme i et Afhængighedsforhold, som ikke sømmede sig en Statsrepræsentant.

Og dernæst syntes jeg, hvad der ogsaa blev fremdraget forleden Dag, ganske ærligt, at Departementschef Andersen har den Idé, at han ikke nogen Sinde kan gøre Staten sine Tjenester gratis. Jeg ser i Hypotekbankens Regnskab, at der døde en administrerende Direktør, og Hr. Andersen var konstitueret en ganske kort Tid som saadan. Han var i Forvejen kontrollerende Direktør, men ikke desto mindre beregnede han sig — med fuld Lovlighed, derom tvivler jeg ikke — Honorar som administrerende Direktør. Det støder mig noget efter den Opfattelse, jeg en Gang har, at se en Embedsmand, som, saa snart han kan gøre Staten en Tjeneste, straks sender sin Regning og beregner sig Penge derfor. Det har jeg altid protesteret imod, og jeg vil haabe, at det vil lykkes Finansministeren en Gang at lære ham, at det gør man ikke blandt gode Embedsmænd.

Finansministeren (Brandes): Overfor det, det ærede Medlem nu sagde, vil jeg gerne bemærke, at der er altid en Grund til at tage en Departementschef og Departementscheferne i det hele i Forsvar, og det er den, at de ikke ere til Stede her og kunne forsvare sig. Der bliver noget urimeligt i, at den høje Rigsdags Medlemmer meget stærkt angribe Medlemmer af Administrationen, naar disse igennem Praksis ere forhindrede i at møde i Rigsdagen og forsvare sig. Der gives jo Lande, hvor det ikke er Tilfældet, hvor Cheferne for de store Departementer kunne møde og forsvare sig. Her er det ikke Tilfældet, og derfor er der altid en Anledning til og nogen Rimelighed i, at Ministeren i alt Fald anfører de Grunde, der tale til den Mands Undskyldning, og det er det, jeg har ment, jeg burde gøre, fordi jeg tilfældigvis i Øjeblikket er Finansminister.

Men endelig og til sidst fremdrog det ærede Medlem det enkelte Spørgsmaal om Departementschef Andersens Stilling i Hypotekbanken, hvor det ærede Medlem sagde, at han havde beregnet sig et vist Honorar. Maa jeg dertil sige, at det har han jo i og for sig ikke beregnet sig. Han kan kun erholde det, hvis Direktionen, Tilsynsraadet og Finansministeren indrømmer det. Han har altsaa paa det Tidspunkt haft alle sine foresattes og medstyrendes Billigelse dertil. Jeg ved ikke, om det var Finansminister Brun eller Finansminister Neergaard, der sad den Gang, men det er sikkert, at han kan ikke handle paa egen Haand, og fordi han ikke kan handle paa egen Haand, er det nødvendigt, at ogsaa en tager hans Forsvar, naar han handler med sine foresattes Billigelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Birek: Ifald det ærede Medlem (N. Neergaard) ønsker Udvalg nedsat for at faa Oplysninger, synes jeg, det var rigtigere at gaa den Vej at nedsætte et særligt Udvalg, som kan modtage Oplysninger, og saa lade denne Sag her gaa direkte til Landstinget. Jeg henstiller til det ærede Medlem at tage dette under Overvejelse; det vil fremme Sagen.

Formanden: Stiller det ærede Medlem Forslag?

Birek: Nej.

Formanden: Ønsker nogen at udtale sig om det Forslag, der er stillet om et Udvalg paa 15 Medlemmer?

Rode: Jeg tillod mig før at gøre en kort Bemærkning om, at der til Folketinget var afgivet, saa vidt jeg vidste, Meddelelser fra Konseilspræsidiets om de Forhør, der ere foretagne over Detailhandlerbankens Forhold. Jeg skulde tillade mig at mene, at hvis det er rigtigt, at saadanne Meddelelser ere afgivne her til Folketinget, da kunde disse henvises til